

TAKÁCS IMRE

A nehéz hajó mögött...

*A nehéz hajó mögött a folyam tükre,
mögöttem életem tükre szakad ketté.*

*Örvénylik testközelen víz-szakadék,
messze a partot veri fehér tajték,*

s onnan az egész folyó egy rianás ...

Erre a vízre többé nem jön halász.

Egy tél emléke

*Halkulva dobban a szívem
a falak abbahagyták a reszketést.*

*Barátaimnak a jég-idő
kerített jégvirág-tündéreket.*

*Kíváncsi leheletem az ablakon
elfújta páfrányait a zárt csodának.*

*Enyém a legtágasabb hősivatag —
napszámosi hűséggel mérem szélét hosszát.*